

Krajina, která si zaslouží pozornost

Rataje nad Sázavou byly založeny okolo roku 950, první písemné zmínky o této obci se datují do roku 1156. Bohatou historii regionu připomíná nejen ratajský zámek a hrad Píkštejn, kostely v Podvekách a okolních obcích, ale i další památky. Známým výletním místem je například Kamenný stůl na vrcholu Stařechova.

Pár kilometrů východně od Ratají leží Makolusky, malebná vesnička, jež v roce 2004 vyhrála první příčku v anketě MF Dnes o nejoblíbenější místo Středočeského kraje. V těsné blízkosti místní hájenky prochází 15. poledník. Naproti hájence byla roku 1898 vysázena pětice dubů letních a mezi ně umístěn veliký kámen z nučického pískovce, připomínající knížete Jana Dobrotivého. Poledník dále pokračuje k přírodní zajímavosti Kamenný mlýn.

Krajina v okolí vrchu Stařechova (470 metrů n. m.) a v údolí potoka Hubertky utváří pěknou scenérii s bohatými lesy. Její dnešní podobu určil člověk svou prací. Nepoškodil ji ale chemizace, velkými plochami monokultur nebo odvodňováním lesů a luk. Zachovalo se tak souvislé území s podmínkami vhodnými pro život a šíření mnoha rostlinných i živočišných druhů. V okolí Stařechova nalezneme přirozená prameniště; celá oblast pracuje jako zásobárna vody a klimatizační zařízení pro blízké okolí. Základním předpokladem druhové rozmanitosti krajiny je fungující vodní režim. Příznivé mikroklima znamená hojnou floru i živočišstvo a činí krajinu příjemnou pro pobyt člověka.

Náměstí v Ratajích zažívalo největší popularitu mezi výletníky v období první republiky. Posázaví je dodnes vyhledáváno pro své přírodní krásy i památky.

Foto: Martin Skalský / Arnika

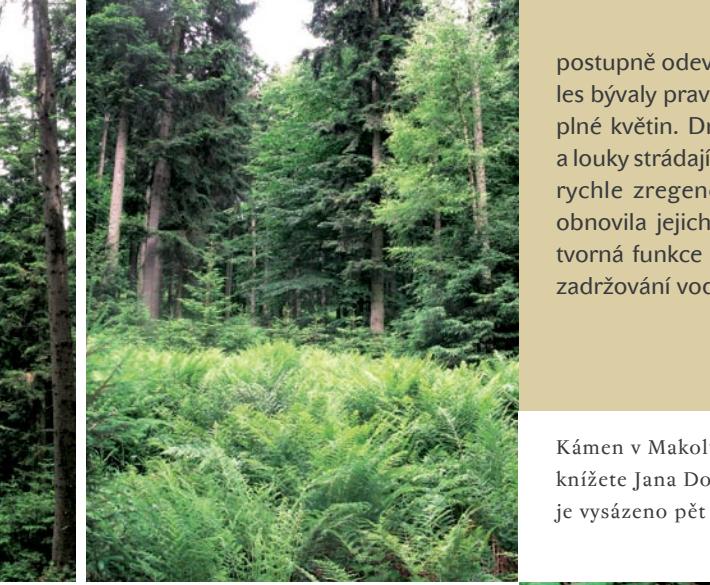
Velkolom za ratajskými humny?

V roce 2007 přišli těžaři z Časlavi s nápadem otevřít na kopci Stařechov velkolom kamene. Nechybělo mnoho, a dnes už mohl krásný a květenou i zvěřinou bohatý kopec mizet rychlým tempem z mapy Posázaví. Přineslo by to s sebou možná vznik několika nových pracovních míst. Především by však došlo k dlouhodobému zatížení obcí v okolí těžkou nákladní dopravou, hlukem a prachem, a k nenávratnému poškození přírody.

V reakci na hrozící nebezpečí vzniklo občanské sdružení a ve spolupráci s okolními obcemi se mu podařilo zpustošení oblasti odvrátit. Stařechov alespoň prozatím zůstává tím, čím byl pro generace našich předků. Místem klidných procházk, kde lze sbírat houby či maliny a kochat se pohledem na průzračnou vodu v lesních potocích.

Tak by mohl novodobý příběh Stařechova končit. Ale malý úspěch povzbudil místní aktivní občany, a ti se rozhodli nezastavit u prostého zakonzervování současného stavu.

Posázaví je tradičním rekreačním zázemím obyvatel Prahy i Středočeského kraje. Rataje zažívaly rozkvět za první republiky, kdy zde nejvíce prosperovaly penziony i místní podnikatelé. Ačkoliv proud návštěvníků neustal dodnes, region potřebuje nové impulzy ke svému rozvoji. Raději než na drancování nerostů by mělo Posázaví sázet na své krásy. Proto chceme oživit lesnatý kopec Stařechov a zvýšit jeho přitažlivost pro místní obyvatele i přespolní výletníky.

postupně odevzdávají okolí. Mimo les bývaly pravidelně kosené louky plné květin. Dnes je nikdo neseče a louky strádají, kosením by se však rychle zregenerovaly. Tím by se obnovila jejich významná krajintovná funkce včetně přirozeného zadržování vody.

Kámen v Makoluskách, připomínající knížete Jana Dobrotivého. Kolem něj je vysázeno pět dubů.

Foto: Jiří Novák

V bohatém bylinném podrostu jedlového lesa najdeme širokou škálu kapradin a hajních bylin. Zem pokytá mechem zadržuje hodně vláhy.

Foto: Filip Lysák

